

ADVIES Nr. 1.725

Zitting van dinsdag 26 januari 2010

Brugpensioen - Canada dry - Ontwerpen van koninklijk besluit tot uitvoering van het hoofdstuk 6 van Titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I) betreffende de socialezekerheidsbijdragen en inhoudingen verschuldigd op brugpensioenen, op aanvullende vergoedingen bij sommige socialezekerheidsuitkeringen en op uitkeringen voor invaliditeit

x   x   x

2.431-1
2.441-1

ADVIES Nr. 1.725

Onderwerp : Brugpensioen - Canada dry - Ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van het hoofdstuk 6 van Titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I) betreffende de socialezekerheidsbijdragen en inhoudingen verschuldigd op brugpensioenen, op aanvullende vergoedingen bij sommige sociale zekerheidsuitkeringen en op uitkeringen voor invaliditeit

---

Bij brief van 12 november 2009 heeft mevrouw L. Onkelinx, minister van Sociale Zaken, het advies van de Nationale Arbeidsraad gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van het hoofdstuk 6 van Titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I) betreffende de socialezekerheidsbijdragen en inhoudingen verschuldigd op brugpensioenen, op aanvullende vergoedingen bij sommige sociale zekerheidsuitkeringen en op uitkeringen voor invaliditeit zoals gewijzigd door de artikelen 59 tot en met 78 van de wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen. Bij brief van 13 januari 2010 heeft de minister een aangepaste versie van voormeld ontwerp van koninklijk besluit overgemaakt.

Bij brief van 14 januari 2010 heeft mevrouw J. Milquet, minister van Werk, het advies van de Nationale Arbeidsraad gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 124 van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I) gewijzigd door 110 van de Programmawet van 23 december 2009.

De Commissie individuele arbeidsverhoudingen en sociale zekerheid werd belast met het onderzoek van deze ontwerpen van koninklijk besluit.

Op verslag van deze Commissie heeft Raad op 26 januari 2010 navolgend advies uitgebracht.

x   x   x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. SITUERING VAN DE ADVIESAANVRAGEN

De Raad stelt vast dat de adviesaanvragen kaderen in het project van vereenvoudiging, centralisering en harmonisering van alle geld- en informatiestromen met betrekking tot de werkgevers- en werknemersbijdragen op de (pseudo-)brugpensioenen (project DECAVA) en in de gevolgen van het Generatiepact van oktober 2005 op de stelsels van (pseudo-)brugpensioenen.

De Raad herinnert eraan dat hij zich over de vereenvoudiging, centralisering en harmonisering van de geld- en informatiestromen met betrekking tot de werkgevers- en werknemersbijdragen op de (pseudo-)brugpensioenen (project DECAVA) reeds herhaalde malen heeft uitgesproken.

Aanvankelijk heeft hij in uitvoering van het IPA van 22 december 2000 de adviezen nr.1.368 van 19 september 2001 en nr. 1.414 van 10 juli 2002 uitgebracht.

Na publicatie van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I) heeft hij zich reeds driemaal uitgesproken over het uitvoeringsbesluit namelijk in zijn adviezen nr. 1.604 van 24 april 2007, nr. 1.644 van 9 juli 2008 en nr. 1.665 van 22 december 2008.

Over de bijdragen op de (pseudo-)brugpensioenen in het kader van de uitvoering van het Generatiepact heeft de Raad zich uitgesproken in de adviezen nr. 1.538 van 13 december 2005, nr. 1.554 van 2 mei 2006, nr. 1.574 van 21 november 2006 en nr. 1601 van 30 maart 2007.

II. INHOUD VAN DE ADVIESAANVRAGEN

- A. Het ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van het hoofdstuk 6 van titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I) betreffende de socialezekerheidsbijdragen en inhoudingen verschuldigd op brugpensioenen, op aanvullende vergoedingen bij sommige socialezekerheidsuitkeringen en op uitkeringen voor invaliditeit zoals gewijzigd door de artikelen 59 tot en met 78 van de wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen
-

De Raad stelt vast dat de wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen nog een aantal aanpassingen heeft ingevoerd in hoofdstuk 6 van Titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I) om tegemoet te komen aan de adviezen die de Raad heeft geformuleerd (o.a. omtrent de invoering van uniforme berekeningsregels voor de vaststelling van de bijdragen en de informatie uitwisseling bij werkhervatting).

Het ter advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit strekt er eveneens toe om tegemoet te komen aan de adviezen die de Raad heeft geformuleerd met betrekking tot het uitvoeringsbesluit van hoofdstuk 6 van Titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I).

- B. Ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van hoofdstuk 6 van titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I) betreffende de socialezekerheidsbijdragen en inhoudingen verschuldigd op brugpensioenen, op aanvullende vergoedingen bij sommige socialezekerheidsuitkeringen en op uitkeringen voor invaliditeit zoals gewijzigd door de programmawet van 23 december 2009
-

De Raad stelt vast dat door de programmawet van 23 december 2009 met ingang van 1 april 2010 voor de nieuwe (pseudo-)bruggepensioneerden de hoofdelijke werkgeversbijdragen worden geharmoniseerd en vervangen door een verhoogde procentuele werkgeversbijdrage, die varieert van 50 % tot 10 % van de aanvullende vergoedingen in functie van de instapleeftijd. Voor ondernemingen erkend in moeilijkheden en in herstructurering kunnen de percentages bij koninklijk besluit vermindert worden. Deze mogelijkheid geldt evenwel enkel voor de brugpensioenen en niet voor de pseudo-brugpensioenen.

Het ter advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit geeft uitvoering aan deze bepalingen van de programmawet van 23 december 2009 die betrekking hebben op de werkgeversbijdragen op de brugpensioenen voor ondernemingen in moeilijkheden en in herstructurering. Voor de vaststelling van de percentages wordt een onderscheid gemaakt tussen de ondernemingen in herstructurering en de ondernemingen in moeilijkheden en tussen de periode van de erkenning en de periode erna.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

- A. Met betrekking tot het ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van het hoofdstuk 6 van titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I) betreffende de socialezekerheidsbijdragen en inhoudingen verschuldigd op brugpensioenen, op aanvullende vergoedingen bij sommige sociale zekerheidsuitkeringen en op uitkeringen voor invaliditeit zoals gewijzigd door de artikelen 59 tot en met 78 van de wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen
-

De Raad heeft artikelsgewijs een onderzoek gewijd aan de door de minister overgemaakte aangepaste tekst van het ontwerp van koninklijk besluit.

De Raad stelt algemeen vast dat de tekst van het ontwerp van koninklijk besluit op heel wat punten gevolg heeft gegeven aan de voorgaande adviezen van de Raad met betrekking tot dit ontwerp van koninklijk besluit zoals onder meer met betrekking tot de berekeningswijze van het bedrag van de sociale uitkeringen en de aanvullende vergoedingen, het vrijstellen van de debiteur van de aanvullende vergoeding om werknemers- en werkgeversbijdragen te verrichten op de aanvullende vergoeding die de bruggepensioneerde en de pseudo-bruggepensioneerde ontvangen tijdens de periode van werkhervatting, de informatieverplichtingen en het voorzien van bijzondere modaliteiten voor de aangifte en de betaling in geval de aanvullende vergoedingen worden toegekend in de vorm van een kapitaal.

De Raad wenst evenwel met betrekking tot navolgende artikelen van het ontwerp van koninklijk besluit nog een aantal opmerkingen te formuleren.

Artikel 1, punt 4°

De Raad stelt vast dat artikel 1, 4° navolgende omschrijving geeft van wat verstaan wordt onder de notie “groep” voor de toepassing van het besluit :

“alle werkgevers behorend tot de technische bedrijfseenheid, zoals bedoeld in artikel 14 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven en in de uitvoeringsbesluiten van deze wet, waartoe de werkgever behoort die de aanvullende vergoeding bedoeld in artikel 114, 2° en 3° van de wet rechtstreeks of onrechtstreeks betaalt”.

De Raad vestigt er de aandacht op dat de invoeging van de notie “groep” tot doel heeft misbruiken te vermijden en te voorkomen dat door een bruggepensioneerde opnieuw aan te werven via een werkgever behorend tot dezelfde groep er aldus kan ontsnapt worden aan de bijdrageplicht. Immers wanneer een (pseudo-)bruggepensioneerde het werk hervat, zal zijn aanvullende vergoeding ofwel vrijgesteld zijn van inhoudingen en sociale bijdragen, ofwel beschouwd worden als bijdrageplichtig loon naargelang de tewerkstelling respectievelijk niet dan wel uitgeoefend wordt bij de werkgever die deze werknemer ontslagen heeft of bij de werkgever die behoort tot dezelfde groep als de werkgever die hem ontslagen heeft.

Om juridische constructies te vermijden is hij van oordeel dat onder de notie “groep” zoals omschreven in artikel 1, 4° van het ontwerp van koninklijk besluit zowel de technische bedrijfseenheid met meerdere juridische entiteiten als de juridische entiteit met meerdere technische bedrijfseenheden moet verstaan worden.

Artikel 7, § 2

De Raad wijst erop dat de bedoeling van de tweede en derde alinea van deze paragraaf niet erg duidelijk is.

Hij herinnert er in de eerste plaats aan dat de CAO nr.17 van 19 december 1974 gesloten in de Nationale Arbeidsraad tot invoering van een regeling van aanvullende vergoeding ten gunste van sommige bejaarde werknemers indien zij worden ontslagen door de CAO nr. 17 tricies van 19 december 2006 onder meer gewijzigd werd om te voorzien dat bij werkhervatting de aanvullende vergoedingen, bedoeld in de CAO nr.17 alsook in een CAO gesloten overeenkomstig de bepalingen van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en paritaire comités, doorbetaald worden. Dit om te vermijden dat alle collectieve arbeidsovereenkomsten moeten aangepast worden (cfr. ook de adviezen nrs. 1.574 en 1.604 van de Raad).

Hij merkt ook op dat regeling van de aanvullende vergoeding voorzien in de CAO nr.17 van 19 december 1974 gesloten in de Nationale Arbeidsraad (namelijk de helft van het verschil tussen het nettoloon en de werkloosheidsuitkering) een minimumregeling is. Een sectorale of ondernemings-CAO op grond waarvan een aanvullende vergoeding wordt toegekend, moet immers voorzien in een aanvullende vergoeding die minstens gelijkwaardig is als die bepaald in de CAO nr.17. De sectorale of ondernemings-CAO kan dan ook altijd een hogere aanvullende vergoeding toekennen dan die waarin de CAO nr. 17 voorziet, zonder het kader van de CAO nr. 17 te verlaten.

Hij wijst er voorts op dat in de vierde alinea van artikel 7, § 2 uitdrukkelijk voorzien wordt wat onder doorbetaling van de aanvullende vergoeding verstaan wordt, namelijk het bedrag dat minstens gelijk is aan dat waarop de werknemer recht zou hebben gehad, indien hij de werkloosheidsuitkering in het kader van het brugpensioen verder had genoten.

Hij stelt daarom voor om de derde alinea van artikel 7, § 2 te schrappen.

Hij vraagt ook om de Nederlandse tekst van de tweede alinea van artikel 7, § 2 conform te maken met de Franse tekst.

Artikel 27, § 2

De Raad heeft er kennis van genomen dat volgens de RVA deze paragraaf kan geschrapt worden.

Artikel 30

De Raad heeft er akte van genomen dat de datum van inwerkingtreding op 1 april 2010 dient te zijn in plaats van op 1 januari 2010.

- B. Met betrekking tot het ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van hoofdstuk 6 van titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I) betreffende de socialezekerheidsbijdragen en inhoudingen verschuldigd op brugpensioenen, op aanvullende vergoedingen bij sommige socialezekerheidsuitkeringen en op uitkeringen voor invaliditeit zoals gewijzigd door de programmawet van 23 december 2009
-

De Raad heeft artikelsgewijs een onderzoek gewijd aan de ter advies voorgelegde tekst van ontwerp van koninklijk besluit.

Hij heeft omtrent navolgende artikelen een aantal opmerkingen geformuleerd.

Artikel 1

De Raad stipt aan dat in het eerste lid het woordje “in” dient geschrapt te worden.

Artikel 2

De Raad merkt op dat de woorden “artikel 118,§3” niet moeten vervangen worden door de woorden “artikelen 118,§§2bis en 3” maar door de woorden “artikelen 118, §§ 2 ter en 3°”.

Artikel 3, 3°, tweede lid

De Raad meent dat het niet duidelijk is wat onder aankondiging van het collectief ontslag zoals bepaald in het koninklijk besluit van 3 mei 2007 tot regeling van het conventioneel brugpensioen in het kader van het generatiepact verstaan wordt.

Volgens de Raad dient het te gaan om de aankondiging door de werkgever aan de vertegenwoordigers van de werknemers van de intentie tot collectief ontslag zoals bedoeld in artikel 6 van de CAO nr. 24 van 2 oktober 1975 betreffende de procedure van inlichting en raadpleging van de werknemersvertegenwoordigers met betrekking tot het collectief ontslag.

Hij stelt dan ook voor om artikel 3, 3°, tweede lid van het ontwerp van koninklijk besluit onmiddellijk te verwijzen naar artikel 6 van voormelde CAO nr. 24 van 2 oktober 1975 in plaats van naar het koninklijk besluit van 3 mei 2007.

Artikel 4, 3°

De Raad merkt op dat voor ondernemingen in moeilijkheden artikel 111 van de programmawet van 23 december 2009 enkel de uitsluiting van de toepassing voorziet voor werkgevers die vóór 15 oktober 2009 erkend werden als onderneming in moeilijkheden.

De uitsluiting van de toepassing op ondernemingen waarvan het collectief ontslag werd aangekondigd, geldt enkel voor ondernemingen in herstructurering en niet voor ondernemingen in moeilijkheden.

De Raad vraagt dan ook het tweede lid van artikel 4, 3° te schrappen.

Artikel 5

De Raad stelt vast dat de verminderde percentages voor de werkgeversbijdragen opgenomen in het ontwerp van koninklijk besluit enkel gelden voor werkgevers die als ondernemingen in herstructurering of in moeilijkheden erkend werden na 15 oktober 2009 voor de bruggepensioneerden waarvoor de aanvullende vergoeding betaald wordt vanaf 1 april 2010.

De Raad merkt op dat dit tot gevolg heeft dat werkgevers die als de ondernemingen in moeilijkheden erkend werden vóór 15 oktober 2009 en thans genieten van bepaalde vrijstellingen en verminderingen, vanaf 1 april 2010 voor de lopende brugpensioenen de normale verhoogde percentages voor de werkgeversbijdragen verschuldigd zijn. Dit betekent voor deze werkgevers een inbreuk op het juridisch kader dat hen bekend was op het ogenblik dat zij als onderneming in moeilijkheden erkend werden.

Gelet op de huidige crisisperiode en de problemen waarmee ondernemingen in moeilijkheden te kampen hebben, stelt de Raad voor om voor de werkgevers, die vóór 15 oktober 2009 erkend werden als ondernemingen in moeilijkheden, tijdens de periode van erkenning als onderneming in moeilijkheden dezelfde verminderde percentages toe te passen als voorzien in artikel 8 ter, 1°

C. Slotopmerkingen

De Raad merkt op dat de twee ontwerpen van koninklijk besluit die hem ter advies werden voorgelegd, uitvoering geven aan het hoofdstuk 6 van Titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I) betreffende de socialezekerheidsbijdragen en inhoudingen verschuldigd op brugpensioenen, op aanvullende vergoedingen bij sommige socialezekerheidsuitkeringen en op uitkeringen voor invaliditeit zoals recent gewijzigd door de programmawet van 23 december 2009 en de wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen.

Gezien het hier gaat om een ingewikkelde materie en om de transparantie naar alle betrokkenen toe te vergemakkelijken, verzoekt de Raad de betrokken ministers om zonder de inwerkingtreding op 1 april 2010 in het gedrang te brengen de twee besluiten te integreren in één tekst van koninklijk besluit.

De Raad wijst er voorts op dat de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I) zoals gewijzigd door de programmawet van 23 december 2009 en de wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen een nieuwe manier van werken invoert voor de berekening en de inning van de werknemers- en werkgeversbijdragen op de (pseudo-)brugpensioenen.

De Raad acht het dan ook noodzakelijk om de zware impact van deze nieuwe ingewikkelde regeling te kunnen opvolgen en te kunnen evalueren, teneinde deze zo nodig te kunnen bijsturen. Hij stelt daarom voor om dit als punt op te nemen in het kader van de trimestriële opvolging van de projecten van e-government van de sociale zekerheid.
